

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 330/18	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
0.1.1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	J. G. (1)	Czyn z pkt. 1 wyroku .	
	A. S.	Czyn z art. 158 § 1 k.k. w zb. z art. 245 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. zarzucany oskarżonej w a/ o.	

	S. K. (1)	Czyn z art. 158 § 1 k.k. w zb. z art. 245 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. zarzucany oskarżonemu w a/o.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1. Pokrzywdzony P. W. (1) był zatrudniony w salonie gier na automatach mieszczącym się przy ul. (...). (...) w L. , woj. (...) który prowadzony był przez oskarżonych J. G. (1) i A. S.. W dniu 15 stycznia 2015 r. pokrzywdzony P. W. (1) złożył zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa z art. 280 § 2 k.k. polegającym na tym iż w dniu 15 stycznia 2015 r. około godziny 5 , w salonie gier przy ul. (...). (...) w L. S. K. (2) wspólnie i w porozumieniu z D. A. , dokonał poprzez kierowanie wobec P. W. (1) gróźb pozbawienia życia i przystawienie scyzoryka do szyi, kradzieży mienia w postaci zegarka, telefonu komórkowego m-ki N., srebrnego łańcuszka z zawieszka oraz portfela m-ki R. z zawartością dowodu osobistego na dane P. W. (1) na szkodę P. W. (1) a także pieniądze w kwocie 655 zł na szkodę A. S. i J. G. (1) oraz czterech kluczy do automatów do gier na szkodę Spółki (...) z/s w O.. Postępowania	<p>wyjaśnienia oskarżonej A. S. (k. 383-384), częściowo wyjaśnienia oskarżonego J. G. (1) (k. 264-265), częściowo zeznania świadka P. W. (1) (k. 2-3), zeznania świadków M. A. (k. 10v-11 , k. 33 , k. 269-270 , 304-307 , k. 432- 433 , k. 821-822 , k. 867- 868) i B. T. (k. 34 , k. 270-271) oraz dokumenty w postaci : płyta DVD (k. 1008) , protokół oględzin zapisu z monitoringu (k 1009- 1011) .</p> <p>wyjaśnienia oskarżonej A. S. (k. 383-384), częściowo wyjaśnienia oskarżonego J. G. (1) (k. 264-265), częściowo zeznania świadka P. W. (1) (k. 2-3) oraz dokumenty w postaci : płyta DVD (k. 1008) , protokół oględzin zapisu z monitoringu (k 1009- 1011) .</p> <p>częściowo wyjaśnienia oskarżonego J. G. (1) (k. 264- 265), częściowo zeznania świadka P. W. (1) (k. 2-3) , zeznania świadków M. A. (k. 10v-11 , k. 33 , k. 269-270 , 304-307 , k. 432- 433 , k. 821-822 , k. 867- 868) ,</p>		

w tej sprawie prowadziła Prokuratura Rejonowa w Legionowie pod sygn. akt 3 Ds. 20/15 i został skierowany akt oskarżenia o czyn z art. 280 § 2 k.k. przeciwko S. K. (2) i D. A. . Postępowanie w tej sprawie toczy się przed Sądem Okręgowy Warszawa Praga w Warszawie V Wydział Karny pod sygn. akt V K 188/18.

2. Oskarżony J. G. (1) zaczął mieć wątpliwości czy pokrzywdzony P. W. (1) nie przywłaszczył kwoty 655 zł , która jak ten twierdzić miała zostać skradziona przez S. K. (2) i D. A. podczas rozboju do którego doszło w dniu 15 stycznia 2015 r. w prowadzonym przez niego i oskarżoną A. S. salonie gier w L. przy ul. (...). (...). Oskarżony J. G. (1) doszedł po pewnym czasie do wniosku po analizie zapisu z monitoringu iż to P. W. (1) przywłaszczył kwotę 655 zł wobec faktu iż zalegał mu z wypłatą wynagrodzenia za pracę w salonie gier .

3. W dniu 17 stycznia 2015 r. do mieszkania przy ul. (...) w L. w którym mieszkali pokrzywdzony P. W. (1) i jego konkubina M. A. przyszedł oskarżony S. K. (1) , krewny D. A. by dowiedzieć się od P. W. (1) o przebiegu zdarzeń z dnia 15 stycznia 2015 r. . Oskarżony S. K. (1) był wcześniej znany

M. P. (k. 384-385 , k. 890-891) , R. K. (k. 472 , k. 916-917) i B. T. (k. 34 , k. 270-271) oraz dokumenty w postaci : protokół oględzin osoby (k. 7) , dokumentacja fotograficzna (k. 8-9 i k. 70-71) , protokół oględzin miejsca (k. 19-20) , opinia biegłego M. R. (k. 121 , k. 880-881) , kserokopia notatnika służbowego (k. 324-327).

wyjaśnienia oskarżonej A. S. (k. 383-384), częściowo wyjaśnienia oskarżonego J. G. (1) (k. 264-265), częściowo zeznania świadka P. W. (1) (k. 2-3), zeznania świadków M. A. (k. 10v- 11 , k. 33 , k. 269-270 , 304-307 , k. 432- 433 , k. 821-822 , k. 867- 868), M. P. (k. 384- 385 , k. 890-891) , R. K. (k. 472 , k. 916-917) i B. T. (k. 34 , k. 270-271) oraz dokumenty w postaci : protokół oględzin (k. 21-22) , protokół przeszukania (k. 23-24) , kserokopia notatnika służbowego (k. 324-327).

M. A. . Po rozmowie na ten temat z P. W. (1) oskarżony S. K. (1) opuścił to mieszkania. Po pewnym czasie do mieszkania przy ul. (...) w L. przyszli razem oskarżony J. G. (1) i oskarżony S. K. (1) , którzy zostali do niego wpuszczony przez pokrzywdzonego P. W. (1) . Po wejściu do mieszkania oskarżony J. G. (1) zaczął bicia pięściami i kopać po całym ciele P. W. (1). W wyniku czego P. W. (1) doznał obrażeń ciała w postaci powierzchownego urazu głowy i twarzy po stronie lewej z powstaniem otarcia naskórka w okolicy przedusznej lewej i okolicy skroniowej lewej o średnicy ok. 1 cm każde , otarcia naskórka szyi po stronie prawej o wymiarach 5x5 cm oraz linijne otarcie naskórka po stronie lewej o długości ok. 4 cm , otarcie naskórka na ramieniu lewym o wymiarach 3 cm x 2 cm w 1/3 dalszej ramienia , powierzchniowy uraz nadbrzusza i okolicy poniżej łuku żebrowego lewego które to obrażenia stanowiły naruszenie czynności narządów ciała na okres poniżej 7 dni . Podczas tego zdarzenia oskarżony S. K. (1) przebywał w tym mieszkaniu ale w żaden sposób nie zareagował na zachowanie oskarżonego J. G. (1) . Oskarżony S. K. (1) nie bił pokrzywdzonego

P. W. (1) i nic też nie mówił do P. W. (1).

4. Następnie oskarżony J. G. (1) kazał pokrzywdzonemu P. W. (1) by ten z nim pojechał do salonu gier przy ul. (...). (...) w L. . P. W. (1) nie chcąc znowu być pobity przez oskarżonego J. G. (1) wyraził na to zgodę i razem z nim i z oskarżonym S. K. (1) opuścili mieszkanie przy ul. (...). Następnie w trzech pojechali samochodem należącym do J. G. (1) do tego salonu gier. Po opuszczeniu przez P. W. (1) i oskarżonych J. G. (1) i S. K. (1) mieszkania przy ul. (...) M. A., która podczas tego zdarzenia opuściła to mieszkanie, powiadomiła o tym zdarzeniu policję . Gdy P. W. (1) i oskarżeni J. G. (1) i S. K. (1) weszli do salonu gier przy ul. (...). (...) w L. znajdował się w nim oskarżona A. S.. Oskarżony J. G. (1) w celu wymuszeniu na P. W. (1) zwrotu wierzytelności w kwocie 655 zł kazał by P. W. (1) napisał oświadczenie odnośnie tej wierzytelności . Pokrzywdzony P. W. (1) bojąc się że zostanie kolejny raz pobity przez oskarżonego J. G. (1) napisał takie oświadczenie mimo że twierdził iż to nie on przywłaszczył w dniu 15 stycznia 2015 r. pieniądze w tej kwocie . Przed podpisaniem tego oświadczenia

<p>pokrzywdzony P. W. (1) nie był bity przez oskarżonych J. G. (2) i S. K. (1) , oskarżony J. G. (1) nie groził również P. W. (1) przedmiotem przypominającym broń. Po przybyciu do salony gier przy ul. (...). (...) patrolu policji z KPP w L. w składzie (...) (obecnie P.) i R. K. P. W. (1) nie poinformował policjantów o tym co się wydarzyło .</p>			
<p><i>o.1. 1.2.Fakty uznane za nieudowodnione</i></p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	J. G. (1)	Czyn z art. 158 § 1 k.k. w zb. z art. 245 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. zarzucany oskarżonemu w a/o.	
	A. S.	Czyn z art. 158 § 1 k.k. w zb. z art. 245 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. zarzucany oskarżonej w a/o.	
	S. K. (1)	Czyn z art. 158 § 1 k.k. w zb. z art. 245 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. zarzucany oskarżonemu w a/o.	

Przy każdym czynnie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>1. Fakt iż oskarżeni J. G. (1) , A. S. i S. K. (1) popełnili czyny z art. 158 § 1 k.k. w zb. z art. 245 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. zarzucane im w a/o .</p> <p>2. Fakt iż oskarżony J. G. (1) w dniu 17 stycznia 2015 r. nie stosował wobec pokrzywdzonego P. W. (1) przemocy fizycznej w celu zmuszenia go do zwrotu wierzytelności w kwocie 655 zł i nie spowodował u niego obrażeń ciała .</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonej A. S. (k. 383-384), częściowo wyjaśnienia oskarżonego J. G. (1) (k. 264-265), częściowo zeznania świadka P. W. (1) (k. 2-3) , zeznania świadków M. A. (k. 10v- 11 , k. 33 , k. 269-270 , 304-307 , k. 432- 433 , k. 821-822 , k. 867- 868), M. P. (k. 384- 385 , k. 890-891) , R. K. (k. 472 , k. 916-917) i B. T. (k. 34 , k. 270-271) oraz dokumenty w postaci : opinia biegłego M. R. (k. 121 , k. 880-881) , kserokopia notatnika służbowego (k. 324-327).</p> <p>częściowo wyjaśnienia oskarżonego J. G. (1) (k. 264- 265).</p>		
1.2. Ocena DOWODÓW			
0.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1,2,3,4,	wyjaśnienia oskarżonej A. S., częściowo wyjaśnienia oskarżonego J. G. (1) , zeznania świadków : M. A. , M. P. , R. K.-skiego , B. T. i D. T., częściowo zeznania świadka P. W. (1) oraz dokumenty wskazane	Sąd dał w całości wiarę wyjaśnienia oskarżonej A. S. (k. 383-384) jako jasnym , dokładnym , spójnym , logicznym i korespondujące z zebrany w sprawie materiałem dowodowym dotyczącym faktów które	

przy faktach 1,2,3,4 w pkt.
1.1.

zostały uznane przez Sąd za udowodnione. Z wyjaśnień oskarżonej A. S. wynika iż po tym jak w dniu 17 stycznia 2015 r. do salonu gier przy ul. (...). (...) w którym przebywała przyjechali oskarżeni J. G. (1) i S. K. (1) oraz pokrzywdzony P. W. (1) nie było sytuacji aby ona czy pozostali oskarżeni w jaki ktokolwiek sposób grozili pokrzywdzonemu lub stosowali wobec niego przemoc fizyczną . Z wyjaśnień oskarżonej wynika ponadto iż pokrzywdzony P. W. (1) napisał oświadczenie odnośnie dotyczące zwrotu pieniędzy oraz dlaczego uważała że to pokrzywdzony P. W. (1) przywłaszczył te pieniądze .

Sąd dał wiarę wyjaśnienia oskarżonego J. G. (1) (k. 264- 265) w zakresie jakim ten przyznał iż w dniu 17 stycznia 2015 r. w salonie gier przy ul. (...). (...) pokrzywdzony P. W. (1) podpisał oświadczenie odnośnie zwrotu wierzytelności w kwocie 655 zł . Na wiarę zasługują również wyjaśnienia oskarżonego J. G. (1) z których wynika iż podejrzewa że to pokrzywdzony w dniu 15 stycznia 2015 r. przywłaszczył znajdujące się w salonie gier pieniądze w kwocie 655 zł wobec faktu iż nie zostało mu wypłacone wynagrodzenie za prace . W tym zakresie

wyjaśnienia oskarżonego J. G. (1) są jasne , dokładne , spójne , logiczne i korespondujące z zebrany m w sprawie materiałem dowodowym dotyczącym faktów które zostały uznane przez Sąd za udowodnione zwłaszcza z zeznaniami świadków : M. P. (k. 384-385 , k. 890-891) , R. K. (k. 472 , k. 916-917) i wyjaśnieniami oskarżonej A. S. (k. 383-384) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę .

Sąd dał w całości wiarę zeznaniom świadków : M. A. (k. 10v-11 , k. 33 , k. 269-270 , 304-307 , k. 432-433 , k. 821-822 , k. 867-868) , M. P. (k. 384-385 , k. 890-891) , R. K. (k. 472 , k. 916-917) , B. T. (k. 34 , k. 270-271) i D. T. (k. 472 , k. 891) jako jasnym , dokładnym , spójnym , logicznym i korespondującym z zebrany m w sprawie materiałem dowodowym dotyczącym faktów które zostały uznane przez Sąd za udowodnione . Z zeznań świadka M. A. – konkubiny pokrzywdzonego P. W. (1) wynika jaki przebieg miały wydarzenia z dnia 15 stycznia 2015 r. i 17 stycznia 2015 r. . Odnośnie zdarzeń z dnia 17 stycznia 2015 r. świadek wskazał iż do ich mieszkania najpierw przyszedł oskarżony S. K. (1) by dowiedzieć się o przebieg wydarzeń

z dnia 15 stycznia 2015 r.. Następnie do ich mieszkania przyszedł oskarżony J. G. (1) i ponownie oskarżony S. K. (1) . Po wejściu do mieszkania oskarżony J. G. (1) zaczął bić i kopać pokrzywdzonego P. W. (1) i następnie kazał mu pojechać z nim do salonu gier . Oskarżony S. K. (1) gdy była ona w mieszkaniu nie bił pokrzywdzonego . Po wyjściu z mieszkania zawiadomiła ona policję o tym zdarzeniu. Z dalszych zeznań świadka M. A. wynika iż o tym co działo się w salonie gier przy ul. (...). (...) w L. wie wyłącznie z opowieści pokrzywdzonego P. W. (1). Z zeznań świadków M. P. i R. K. – policjantów z KPP w L. która przeprowadzała w dniu 17 stycznia 2015 r. interwencje z zawiadomienia M. A. w salonie gier przy ul. (...). (...) w L. wynika iż nie pamiętają oni przebiegu tej interwencji . Świadek M. P. wskazała jednak iż dokładny przebieg tej interwencji opisała w swoim notatniku służbowym – k. 324-327 . Z zeznań świadka B. T. wynika iż świadek ten nie był bezpośrednim świadkiem tych zdarzeń , a o ich przebiegu wie od swojej siostry M. A. . Świadek B. T. wskazała iż od siostry wie że w mieszkaniu P. W. (1) został uderzony tylko przez oskarżonego J. G. (1). Natomiast z zeznań

świadka D. T. , która pracowała z P. W. (1) w salonie gier przy ul. (...). (...) wynika iż nie pamięta przedmiotowego zdarzenia i nikt jej nie mówił iż P. W. (1) został pobity w tym salonie przez oskarżonych

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka P. W. (1) złożonych w postępowaniu przygotowawczym (k. 2-3 , k. 12) w części z której wynika iż w dniu 15 stycznia 2015 r. doszło do rozboju w salonie gier przy ul. (...). (...) w L. gdzie pracował a którego właścicielami byli oskarżeni J. G. (1) i A. S.. Na wiarę zasługują również ta część zeznań świadka P. W. (1) z której wynika iż w dniu 17 stycznia 2015 r. około godz. 19.30 przyszedł do jego mieszkania oskarżeni J. G. (1) i S. K. (1) . Następnie w tym mieszkaniu został pobity wyłącznie przez oskarżonego J. G. (1) , który zabrał go po tym jak go pobił do salonu gier przy ul. (...). (...) , gdzie na żądanie tego oskarżonego podpisał oświadczenie odnośnie zwrotu pieniędzy które miał rzekomo przywłaszczyć . W tym zakresie zeznania te są jasne , dokładne , spójne , logiczne i korespondujące z zebrany w sprawie materiałem dowodowym dotyczącym faktów które zostały uznane przez

Sąd za udowodnione ,
zwłaszcza z zeznaniami
świadców M. A. (k.
10v-11 , k. 33 , k. 269-270 ,
304-307 , k. 432-433 , k.
821-822 , k. 867-868),
M. P. (k. 384-385 , k.
890-891) , R. K. (k. 472 ,
k. 916-917) i B. T. (k. 34 ,
k. 270-271).

Autentyczność i
wiarygodność tych
dokumentów nie była
kwestionowana przez
żadną ze stron, ani nie
stoi w sprzeczności z
żadnym innym dowodem,
a tym samym nie budzi
wątpliwości. Brak jest
na tych dokumentach
jakichkolwiek śladów
podrobienia bądź
przerobienia . Dokumenty
powyższe zostały w
większości sporządzone
przez funkcjonariuszy
publicznych , nie
zainteresowanych
rozstrzygnięciem w
sprawie , a zatem
nie mających logicznego
powodu , by przedstawiać
nieprawdziwy stan rzeczy
w dokumentach .

Sąd dał pełną wiarę
pisemnym opinią
sporządzonej przez
biegłego sądowego
specjalisty chirurga M.
R. . Z opinii tych
wynika wprost iż
w wyniku zdarzenia
z dnia 17 stycznia
2015 r. pokrzywdzony
P. W. (1) doznał
obrażeń ciała w postaci
powierzchnowego urazu
głowy i twarzy po stronie

		<p>lewej z powstaniem otarcia naskórka w okolicy przedusznej lewej i okolicy skroniowej lewej o średnicy ok. 1 cm każde , otarcia naskórka szyi po stronie prawej o wymiarach 5x5 cm oraz liniowe otarcie naskórka po stronie lewej o długości ok. 4 cm , otarcie naskórka na ramieniu lewym o wymiarach 3 cm x 2 cm w 1/3 dalszej ramienia , powierzchniowy uraz nadbrzusza i okolicy poniżej łuku żebrowego lewego które to obrażenia stanowiły naruszenie czynności narządów ciała na okres poniżej 7 dni (k. 880-881) . Ponadto w opinii z dnia 04 czerwca 2015 r. biegły stwierdził kategorycznie iż obrażenia jakich doznał pokrzywdzony P. W. (1) w dniu 17 stycznia 2015 r. nie naraziły pokrzywdzonego na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty zdrowia i życia albo nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 k.k. lub w art. 157 § 1 k.k. (k. 121) .</p>	
<p><i>o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	

<p>1,2 z pkt. 1.2.</p>	<p>częściowo wyjaśnienia oskarżonego J. G. (1) , częściowo zeznania świadka P. W. (1)</p>	<p>Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego J. G. (1) (k. 60, k. 64 , k. 103 , k. 263-264 , k. 801) w części w której stwierdził że nie pobił w dniu 17 stycznia 2015 r. pokrzywdzonego P. W. (1) , a ten oświadczenie o zwrocie wierzytelności napisał dobrowolnie . W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego J. G. (1) są nie jasne , nielogiczne , wewnętrznie sprzeczne i mają na celu uwolnienia go od odpowiedzialności za popełniony czyn . Na wstępie należy zauważyć iż z zeznań świadków M. A. (k. 10v-11 , k. 33 , k. 269-270 , 304-307 , k. 432-433 , k. 821-822 , k. 867-868) , M. P. (k. 384-385 , k. 890-891) i B. T. (k. 34 , k. 270-271) i P. W. (1) (k. 2-3) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę oraz dokumentów w postaci kserokopii notatnika służbowego (k. 324-327) wynika kategorycznie iż to oskarżony J. G. (1) spowodował u pokrzywdzonego P. W. (1) obrażenia ciała , dlatego że podejrzewał iż ten przywłaszczył podczas pracy w salonie gier pieniądze należące do niego . Ponadto z zeznań świadka P. W. (1) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę wynika iż to oskarżony J. G. (1) zmusił go do napisania oświadczenia odnośnie zwrotu tej wierzytelności</p>	
------------------------	---	--	--

Fakt spowodowania tych obrażeń ciała wynika ponadto wprost z opinii biegłego lekarza M. R. (k. 121 i k. 880- 881) . Wyżej wskazane fakty dyskwalifikują prawdziwość wyjaśnień oskarżonego J. G. (1) w zakresie jakim Sąd nie dał im wiary .

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka P. W. (1) w części w której opisał iż oskarżony J. G. (1) w dniu 17 stycznia 2015 r. w salonie gier przy ul. (...). (...) groził mu przedmiotem przypominającym broń i pobił go ponownie tym razem wspólnie z oskarżonym S. K. (1) (k. 2-3 , k. 119v) . Na wiarę na zasługują również ta część zeznań świadka P. W. (1) w których twierdził iż do takich zdarzeń w dniu 17 stycznia 2015 r. w ogóle nie doszło lub że sprawca jego pobicia nie byli oskarżeni (k. 266-268 , k. 1075-1076) . Na wstępie należy wskazać że faktu iż w dniu 17 stycznia 2015 r. oskarżony J. G. (1) w salonie gier przy ul. (...). (...) groził mu przedmiotem przypominającym broń i pobił go ponownie tym razem wspólnie z oskarżonym S. K. (1) , nie potwierdziły dowody w postaci wyjaśnień oskarżonych A. S. (k. 383-384) i J. G. (1) (k. 264- 265) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę

		<p>oraz zeznania świadków : M. P. (k. 384-385 , k. 890-891) i R. K. (k. 472 , k. 916-917) oraz dowodu w postaci protokołu oględzin (k. 21-22) , protokołu przeszukania (k. 23-24) , kserokopii notatnika służbowego (k. 324-327) . Jeżeli chodzi o pozostałą część zeznań świadka P. W. (1) w zakresie jakim Sąd nie dał im wiary to pozostają one w sprzeczności z zeznaniami tego świadka (k. 2-3) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę , oraz zeznaniami świadków : M. A. (k. 10v-11 , k. 33 , k. 269-270 , 304-307 , k. 432-433 , k. 821-822 , k. 867-868) , M. P. (k. 384-385 , k. 890-891) , R. K. (k. 472 , k. 916-917) i B. T. (k. 34 , k. 270-271) oraz dowodowymi w postaci : kserokopii notatnika służbowego (k. 324-327) i opiniami biegłego M. R. (k. 121 , k. 880-881) . Wyżej wskazane fakty dyskwalifikują prawdziwość zeznań świadka P. W. (1) w zakresie jakim Sąd nie dał im wiary</p>	
<p>1.3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Oskarżony</p>	
<p>#</p>	<p>3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia</p>	<p>-----</p>	<p>-----</p>

	postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		J. G. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Na wstępie należy wskazać iż Prokurator w ramach czynów zarzucanych oskarżonym w zarzutach aktu oskarżenia błędnie zakwalifikował ten czyn jako czyn z art. 158 § 1 k.k. w zb. z art. 245 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. mimo iż z opisu czynu wynikało wprost iż celem działania oskarżonego J. G. (1) (jak i pozostałych oskarżonych) było zmuszenie pokrzywdzonego P. W. (1) do zwrotu wierzytelności w kwocie 655 zł a nie do zmiany jego zeznań złożonych w charakterze świadka (pokrzywdzonego) w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym przez Prokuraturę Rejonową w Legionowie sygn. akt 3			

Ds. 20/15 . Oskarżeni zwłaszcza J. G. (1) i A. S. nie mieli żadnego interesu prawnego mając w tym postępowaniu status pokrzywdzonych by zmuszać P. W. (1) by zeznał odmiennie niż w postępowaniu przygotowawczym.

Natomiast niewątpliwym jest iż oskarżony J. G. (1) podejrzewał że to P. W. (1) przywłaszczył w dniu 15 stycznia 2015 r. pieniądze w kwocie 655 zł i chciał te pieniądze od P. W. (1) odzyskać . Ponadto Prokurator błędnie przyjął mimo treści opinii biegłego M. R. złożonej postępowaniu przygotowawczym (k. 121) iż zachowanie oskarżonych realizowało znamiona czynu z art. 158 § 1 k.k. a nie z art. 157 § 2 k.k. .

Należy wskazać iż zgodnie z treścią art. 245 k.k. kto używa przemocy lub groźby bezprawnej w celu wywarcia wpływu na świadka, biegłego, tłumacza, oskarżyciela albo oskarżonego lub w związku z tym narusza jego nietykalność cielesną, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Przedmiotem ochrony są prawidłowe i wolne od nacisków funkcjonowanie wymiaru sprawiedliwości, jak również nietykalność cielesna i wolność człowieka. Jest to przestępstwo powszechne,

formalne (do jego znamion nie należy bowiem skutek w postaci rzeczywistego wywarcia wpływu na czynności osób wskazanych w przepisie); tak również SA w Gdańsku w wyroku z 8.07.2015 r., II AKA 220/15, LEX nr 2032400. Występek ten może być popełniony jedynie z zamiarem bezpośrednim o szczególnym zabarwieniu (dolus coloratus), ponieważ sprawca działa w celu wywarcia wpływu. Tak też SN w wyroku z 5.11.2015 r., IV KK 165/15, LEX nr 1943225 . Przepis art. 245 k.k. stanowi lex specialis w stosunku do art. 191 § 1 do art. 190 § 1, jak również w stosunku do art. 217 § 1 k.k. (por. wyrok SN z 2.04.2009 r., II KK 303/08, LEX nr 507941) (za Marek Mozgawa Komentarz aktualizowany do art. 245 k.k.) .

Przepis art. 158 § 1 k.k. stanowi , iż karze podlega , kto bierze udział w bójce lub pobiciu , w którym naraża się człowieka na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 k.k. lub 157 § 1 k.k.

Zgodnie z treścią art. 191 § 1 k.k. kto stosuje przemoc wobec osoby lub groźbę bezprawną w celu zmuszenia innej osoby do określonego działania, zaniechania lub znoszenia. Natomiast przepis art. 191

§ 2 k.k. stanowi iż , jeżeli sprawca działa w sposób określony w § 1 w celu wymuszenia zwrotu wierzytelności podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. W treści przepisu art. 191 § 2 k.k. ustawodawca wprowadził zastrzoną karalność za wymuszanie przy zastosowaniu przemocy wobec osoby lub groźby bezprawnej zwrotu wierzytelności. Jest to nowy typ przestępstwa, który stanowi reakcję na występujące w praktyce tego typu zachowanie przestępne i często brutalne jego formy. Podmiotem tego przestępstwa może być nie tylko dłużnik, lecz także osoba trzecia stosująca przemoc lub groźbę w celu „wyegzekwowania” wierzytelności należnej osobie trzeciej (najczęściej „zlecającej” to zadanie za odpowiednią opłatą) (za Andrzej Marek Komentarz do art.191 Kodeksu karnego) . Typ kwalifikowany zmuszania opisany w art. 191 § 2 k.k. polega na tym, że sprawca działa w sposób określony w art. 191 § 1 k.k. (tzn. stosując przemoc lub groźbę bezprawną) w celu zmuszenia innej osoby do zwrotu wierzytelności (tzn. swoistego prawa podmiotowego, które w stosunku zobowiązaniowym przysługuje wierzycielowi). Jak każde prawo podmiotowe

- także wierzytelność służy podmiotowi do zaspokojenia jego interesów (które zazwyczaj przybierają w stosunkach zobowiązaniowych charakter majątkowy). Jak stwierdził Sąd Najwyższy w postanowieniu z 5 marca 2003 r. (III KKN 195/01, OSNKW 2003, nr 5-6, poz. 55): „Dla wypełnienia znamion przestępstwa stosowania przemocy lub groźby bezprawnej w celu wymuszenia zwrotu wierzytelności (jak ujmuje to przepis art. 191 § 2 k.k.) wystarczy subiektywne przekonanie sprawcy, że wierzytelność faktycznie istnieje, a osoba, wobec której stosuje wymienione w art. 191 § 1 k.k. środki, choćby pośrednio, jest tą osobą, która ma zdolność (możliwość, obowiązek itp.) spełnienia świadczenia, tzn. wydania rzeczy, zwrotu pieniędzy, zapłaty odsetek itp.”. Przystępstwo określone w art. 191 § 2 k.k. ma charakter powszechny, formalny i umyślny (w grę wchodzi jedynie dolus coloratus). „Dla rozpoznania strony podmiotowej przestępstwa z art. 191 § 2 k.k. rozstrzygające znaczenie ma to tylko, czy sprawca wymuszający zwrot świadczenia działa w takim celu ze świadomością, że na podstawie obowiązującego prawa przysługuje mu (lub

osobie, na rzecz której działa) wierzytelność, a więc że dłużnik jest zobowiązany do świadczenia” (pro wyrok Sądu Najwyższego z 8 grudnia 2004 r., V KK 282/04, Orz. Prok. i Pr. 2005, nr 5, poz. 2) (za Marek Mozgawa (red.), Magdalena Budyn-Kulik, Patrycja Kozłowska-Kalisz, Marek Kulik Komentarz do art.191 Kodeksu karnego) .

Natomiast przepis art. 157 § 2 k.k. stanowi , iż karze podlega kto powoduje naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia trwający nie dłużej niż 7 dni . W treści art. 157 § 1-3 k.k. określone zostały typy spowodowania naruszenia czynności narządu ciała lub rozstroju zdrowia, innego niż określony w art. 156 § 1 k.k. . Kodeks dzieli te „inne” naruszenia czynności narządu ciała lub rozstroju zdrowia na dwie kategorie, przyjmując za kryterium podziału okres trwania naruszenia narządu ciała lub rozstroju zdrowia „dłużej niż 7 dni” i „nie dłużej niż 7 dni”. Przepis art. 157 § 2 k.k. wymaga naruszenia czynności narządu ciała lub rozstroju zdrowia. Pozostawienie na ciele nieznaczących śladów, będących wynikiem na przykład uderzenia, nie będzie spełniało warunków koniecznych do

stwierdzenia skutku, o którym jest mowa w tym przepisie (pro wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 października 1973 r. Rw 872/73, OSNKW 1973, nr 12, poz. 173). Przepis określony w art. 157 § 2 k.k. może być popełniony umyślnie zarówno z zamiarem bezpośrednim, jak i z zamiarem wynikowym.

Zgodnie z treścią art. 11 § 2 k.k. jeżeli czyn wyczerpuje znamiona określone w dwóch albo więcej przepisach ustawy karnej, sąd skazuje za jedno przestępstwo na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów. Przepis ten określa zasady orzekania w sytuacjach tzw. zbiegu przepisów ustawy, to znaczy w sytuacji , gdy ten sam czyn wyczerpuje znamiona więcej niż jednego przepisu ustawy karnej . W przepisie tym ustanowiono zasadę kumulatywnego zbiegu przepisów ustawy , który polega na tym , że gdy ten sam czyn wyczerpuje znamiona więcej niż jednego przepisu stawy karnej , sprawca zostaje skazany na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów.

W powyższej sprawie w ocenie Sądu zachowanie oskarżonego J. G. (1) w ramach czynu zarzucanego mu w zarzucie aktu oskarżenia

realizowało znamiona czynu z art. 191 § 2 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. opisanego w pkt. 1 wyroku a nie czynu z art. 158 § 1 k.k. w zb. z art. 245 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. Należy wskazać iż oskarżony J. G. (1) w dniu 17 stycznia 2015 r. w L. , woj. (...) w mieszkaniu przy ul. (...) stosując wobec pokrzywdzonego P. W. (1) przemoc w postaci bicia pięściami i kopania po całym ciele w celu wymuszenia zwrotu wierzytelności w kwocie 655 zł zmusił go następnie do napisania po przewiezieniu samochodem do lokalu przy ul. (...) oświadczenia o konieczności zwrotu pieniędzy w kwocie 655 zł. W wyniku czego P. W. (1) doznał obrażeń ciała w postaci powierzchownego urazu głowy i twarzy po stronie lewej z powstaniem otarcia naskórka w okolicy przedusznej lewej i okolicy skroniowej lewej o średnicy ok. 1 cm każde , otarcia naskórka szyi po stronie prawej o wymiarach 5x5 cm oraz linijne otarcie naskórka po stronie lewej o długości ok. 4 cm , otarcie naskórka na ramieniu lewym o wymiarach 3 cm x 2 cm w 1/3 dalszej ramienia , powierzchniowy uraz nadbrzusza i okolicy poniżej łuku żebrowego lewego które to obrażenia stanowiły naruszenie czynności narządów ciała

na okres poniżej 7 dni w rozumieniu art. 157 § 2 k.k. . Celem działania oskarżonego J. G. (1) było zmuszenie pokrzywdzonego P. W. (1) do zwrotu wierzytelności w kwocie 655 zł a nie jego zeznań w charakterze świadka złożonych w postępowaniu przygotowawczym 3 Ds. 20/15 . Należy wskazać iż występki z art. 245 k.k. może być popełniony jedynie z zamiarem bezpośrednim o szczególnym zabarwieniu (dolus coloratus), ponieważ sprawca działa w celu wywarcia wpływu (tak SN w wyroku z 5.11.2015 r., IV KK 165/15, LEX nr 1943225) . W powyższym sprawie celem działania oskarżonego J. G. (1) było zmuszenie P. W. (1) do zwrotu wierzytelności kwocie 655 zł co wynika wprost z wyjaśnień oskarżonego J. G. (1) i zeznań świadka P. W. (1) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę . Ponownie należy wskazać iż „dla wypełnienia znamion przestępstwa stosowania przemocy lub groźby bezprawnej w celu wymuszenia zwrotu wierzytelności (jak ujmuje to przepis art. 191 § 2 k.k.) wystarczy subiektywne przekonanie sprawcy, że wierzytelność faktycznie istnieje, a osoba, wobec której stosuje wymienione w art. 191 § 1 k.k. środki, choćby pośrednio, jest tą osobą, która

ma zdolność (możliwość, obowiązek itp.) spełnienia świadczenia, tzn. wydania rzeczy, zwrotu pieniędzy, zapłaty odsetek itp.". Należy wskazać iż w wyjaśnieniach oskarżonego J. G. (1) wynika wprost iż był on przekonany iż to P. W. (1) w dniu 15 stycznia 2015 r. przywłaszczył pieniądze w kwocie 655 zł znajdujące się w salonie gier przy ul. (...). (...) w L. (k. 264-265). Ponadto należy wskazać iż przepis art. 245 k.k. stanowi lex specialis w stosunku do art. 191 § 1 k.k. do art. 190 § 1 k.k. , jak również w stosunku do art. 217 § 1 k.k. (por. wyrok SN z 2.04.2009 r., II KK 303/08, LEX nr 507941). Należy również zauważyć iż w niniejszej sprawie nie można stwierdzić iż doszło do realizacji znamion czynu z art. 158 § 1 k.k. . Z zeznań pokrzywdzonego P. W. (1) i zeznań świadka M. A. i pośrednio zeznań świadka B. T. wynika wprost iż w mieszkaniu przy ul. (...) pokrzywdzony P. W. (1) był bity i kopany wyłącznie przez oskarżonego J. G. (1) . Oskarżony S. K. (1) był tylko obecny podczas tego zdarzenia i w żaden sposób się w nie angażował . W mieszkaniu tym nie było natomiast oskarżonej A. S.. Należy wskazać iż przez przestępstwo pobicia z art. 158 § 1 k.k. rozumie się czynną napaść co najmniej dwóch sprawców na jedną lub więcej osób. Nie oznacza to jednak,

że w przypadku większej liczby pokrzywdzonych, poszczególni sprawcy muszą wziąć udział w pobiciu każdego z nich, gdyż dla bytu przestępstwa wystarczające jest działanie skierowane chociażby przeciwko jednemu z pokrzywdzonych, z zachowaniem wspólności zamiaru i tożsamości zdarzenia, przy czym uczestnik pobicia musi mieć świadomość niebezpiecznego charakteru zdarzenia i generalnie przewidywać następstwa czynu w postaci ciężkich uszkodzeń ciała (tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 10 kwietnia 2001 r. II AKa 27/2001, OSA 2002, z. 3, poz. 20). W niniejszej sprawie taka sytuacja niewątpliwie nie miała miejsca gdyż napaści na pokrzywdzonego P. W. (1) dopuścił się jedynie oskarżony J. G. (1) . Ponadto należy wskazać iż w wypadku typu określonego w art. 158 § 1 k.k. skutkiem uczestniczenia w bójce lub pobiciu jest narażenie człowieka na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub uszczerbku na zdrowiu przestępstwo to jest więc typowym przestępstwem konkretnego narażenia na niebezpieczeństwo. Przestępstwo określone w art. 158 § 1 k.k. może być popełnione tylko umyślnie. Sprawca

bierze umyślnie udział w bójce lub w pobiciu ze świadomością, że bójka lub pobicie zagraża bezpośrednio życiu lub w poważnym stopniu zdrowiu człowieka i tego chce lub przynajmniej na to się godzi. (tak Komentarz do art. 158 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] A. Barczak-Oplustil, G. Bogdan, Z. Ćwiąkalski, M. Dąbrowska-Kardas, P. Kardas, J. Majewski, J. Raglewski, M. Rodzynkiewicz, M. Szewczyk, W. Wróbel, A. Zoll, Kodeks karny. Część szczególna. Tom II. Komentarz do art. 117-277 k.k., Zakamycze, 2006, wyd. II.). W powyższej sprawie z opinii biegłego M. z dnia 04 czerwca 2015 r. wynika kategorycznie iż obrażenia jakich doznał pokrzywdzony P. W. (1) w dniu 17 stycznia 2015 r. nie naraziły pokrzywdzonego na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty zdrowia i życia albo nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 k.k. lub w art. 157 § 1 k.k. (k. 121). Ponadto z opinii uzupełniającej biegłego M. R. z dnia 01 lipca 2019 r. wynika iż w wyniku zdarzenia w dniu 17 stycznia 2015 r. pokrzywdzony P. W. (1) doznał obrażeń ciała w postaci powierzchownego urazu głowy i twarzy po stronie lewej z powstaniem otarcia naskórka w okolicy

przedusznej lewej i okolicy skroniowej lewej o średnicy ok. 1 cm każde , otarcia naskórka szyi po stronie prawej o wymiarach 5x5 cm oraz linijne otarcie naskórka po stronie lewej o długości ok. 4 cm , otarcie naskórka na ramieniu lewym o wymiarach 3 cm x 2 cm w 1/3 dalszej ramienia , powierzchniowy uraz nadbrzusza i okolicy poniżej łuku żebrowego lewego które to obrażenia stanowiły naruszenie czynności narządów ciała na okres poniżej 7 dni w rozumieniu art. 157 § 2 k.k. (k. 880- 881) . Biorąc pod uwagę iż z zeznań świadków P. W. (1) , M. A. i B. T. w zakresie jakim Sądu dał im wiarę wynika wprost iż obrażenia te u pokrzywdzonego P. W. (1) spowodował oskarżony J. G. (1) w ocenie Sądu zachowanie oskarżonego J. G. (1) realizowało znamiona czynu z art. z art. 191 § 2 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. opisanego w pkt. 1 wyroku.

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania	----	-----
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			

#	3.4. Umorzenie postępowania	-----	-----
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			

#	3.5. Uniewinnienie		A. S. S. K. (1)
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
Zgodnie z treścią art. 245 k.k. kto używa przemocy lub groźby bezprawnej w celu wywarcia wpływu na świadka, biegłego, tłumacza, oskarżyciela albo oskarżonego lub w związku z tym narusza jego nietykalność cielesną, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Przepis art. 158 § 1 k.k. stanowi, iż karze podlega, kto bierze udział w bójce lub pobiciu, w którym naraża się człowieka na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 k.k. lub 157 § 1 k.k. Zgodnie z treścią art. 191 § 1 k.k. kto stosuje przemoc wobec osoby lub groźbę bezprawną w celu zmuszenia innej osoby do określonego działania, zaniechania lub znoszenia.			

Natomiast przepis art. 191 § 2 k.k. stanowi iż , jeżeli sprawca działa w sposób określony w § 1 w celu wymuszenia zwrotu wierzytelności podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Natomiast przepis art. 157 § 2 k.k. stanowi , iż karze podlega kto powoduje naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia trwający nie dłużej niż 7 dni . W treści art. 157 § 1-3 k.k. określone zostały typy spowodowania naruszenia czynności narządu ciała lub rozstroju zdrowia, innego niż określony w art. 156 § 1 k.k.

W powyższej sprawie w ocenie Sądu na podstawie zabranego materiału dowodowego nie można stwierdzić iż oskarżeni S. K. (1) i A. S. popełnili czynu z art. 158 § 1 k.k. w zb. z art. 245 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., jak też popełnili czynu z art. z art. 191 § 2 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. .

Na wstępie należy zważyć iż oskarżeni S. K. (1) i A. S. nie przyznali się do popełnienia zarzucanego im czynu (k. 69 , k. 77 , k. 106 , k. 836 oraz k. 46, k. 100 , k. 383-384 i k. 801) . Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika wprost iż jak to został wskazane w pkt. 3.2. że osobą która spowodowała obrażenia

ciała u pokrzywdzonego P. W. (1) był wyłącznie oskarżony J. G. (1) i oskarżeni S. K. (1) i A. S. nie działali z nim wspólnie i w porozumieniu . Należy ponownie wskazać iż w wypadku typu określonego w art. 158 § 1 k.k. skutkiem uczestniczenia w bójce lub pobiciu jest narażenie człowieka na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub uszczerbku na zdrowiu przestępstwo to jest więc typowym przestępstwem konkretnego narażenia na niebezpieczeństwo (tak Komentarz do art. 158 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] A. Barczak-Oplustil, G. Bogdan, Z. Ćwiąkalski, M. Dąbrowska-Kardas, P. Kardas, J. Majewski, J. Raglewski, M. Rodzynkiewicz, M. Szewczyk, W. Wróbel, A. Zoll, Kodeks karny. Część szczególna. Tom II. Komentarz do art. 117-277 k.k., Zakamycze, 2006, wyd. II.). W powyższej sprawie z opinii biegłego M. z dnia 04 czerwca 2015 r. wynika kategorycznie iż obrażenia jakich doznał pokrzywdzony P. W. (1) w dniu 17 stycznia 2015 r. nie naraziły pokrzywdzonego na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty zdrowia i życia albo nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 k.k. lub w art. 157 § 1 k.k. (k. 121). Tym samym Prokurator błędnie na etapie postępowania

przygotowawczego przyjął iż zachowanie oskarżonych S. K. (1) i A. S. realizuje znamiona czynu z art. 158 § 1 k.k. . Należy ponownie zauważyć iż z zeznań świadków P. W. (1) , M. A. i B. T. w zakresie jakim Sądu dał im wiarę wynika wprost iż w/ w obrażenia ciała z art. 157 § 2 k.k. u pokrzywdzonego P. W. (1) w dniu 17 stycznia 2015 r. spowodował tylko oskarżony J. G. (1) . Należy ponadto wskazać iż oskarżony J. G. (1) stosował przemoc fizyczną wobec pokrzywdzonego powodując u niego w/ w obrażenia ciała w celu zwrotu przez P. W. (1) wierzytelności w kwocie 655 zł . Tym samym oskarżony J. G. (1) nie współdziałał w tym zakresie z oskarżonymi S. K. (1) i A. S.. Tak więc nie można stwierdzić by oskarżeni S. K. (1) i A. S. popełnili czyn z art. 191 § 2 k.k. w przeciwieństwie do oskarżonego J. G. (1) .

Należy również wskazać iż występki z art. 245 k.k. może być popełniony jedynie z zamiarem bezpośrednim o szczególnym zabarwieniu (dolus coloratus), ponieważ sprawca działa w celu wywarcia wpływu (tak SN w wyroku z 5.11.2015 r., IV KK 165/15, LEX nr 1943225). W niniejszej sprawie na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego nie można

stwierdzić by S. K. (1) i A. S. podjęli jakiegokolwiek działania w zamiarze by pokrzywdzony P. W. (1) zmienił swoje zeznania złożone w postępowaniu przygotowawczym 3 Ds. 20/15 . Oskarżeni ci zwłaszcza oskarżona A. S. mająca status pokrzywdzonej w tym postępowaniu nie miała żadnego interesu by wpływać na P. W. (1) w tym zakresie . Należy wskazać iż w sprawie V K 188/18 jako toczy się przed Sądem Okręgowym Warszawa Praga w Warszawie V Wydział Karny A. S. jest oskarżycielem posiłkowym .

Dlatego Sąd rozstrzygnął wszelkie niedające się usunąć wątpliwości na podstawie art. 5 § 2 k.p.k. na korzyść oskarżonych S. K. (1) i A. S. i uniewinnił ich od popełnienia zarzucanych im czynów .

4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
J. G. (1)			Niewątpliwą okolicznością obciążającą jest duży społecznej szkodliwości

popelnionych przez oskarżonego J. G. (1) czynu opisanego w pkt. 1 wyroku przejawiający się w charakterze naruszonego przez oskarżonego dobra oraz okoliczności działania oskarżonego. Oskarżony naruszył bowiem dobro chronione prawem jakim jest dobro w postaci zdrowia człowieka i dobro jakim jest wolności w sferze swobody podejmowania i realizacji decyzji woli. Za okoliczność obciążającą Sąd uznał również fakt , iż oskarżony był 10 krotne karany (k. 1144-1145) . Sąd nie stwierdził istnienia żadnych okoliczności łagodzących wobec oskarżonego . Orzeczona wobec oskarżonego w pkt. 1 wyroku kara 1 roku pozbawienia wolności spełnia wymogi zarówno prewencji indywidualnej jak i generalnej, a także odpowiadają stopniowi zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Winny spełnić wobec oskarżonego funkcję wychowawczą i powstrzymać go w przyszłości od popelnienia podobnych czynów. Na wymiar orzeczonej kary pozbawienia wolności miał wpływ sposób działania oskarżonego podczas popelnienia zarzucanego mu czynu i fakt iż był on już wielokrotnie karany w tym na kary pozbawienia wolności .

			Należy zauważyć iż tylko bezwzględna i surowa kara pozbawienia wolności może skłonić oskarżonego J. G. (1) do refleksji nad swoim zachowaniem i powstrzymać go od popełnienia w przyszłości podobnych przestępstw. Kara ta winna spełnić przede wszystkim wobec oskarżonego funkcję represyjną .
5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
-----	-----	-----	-----
1.6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosowa ł określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			

1.7. KOsztY procesu			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	<p>Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. Sąd zasądził od Skarbu Państwa-Kasa Sądu Rejonowego w Legionowie na rzecz adwokata P. W. (2) kwotę 2892,96 zł (dwa tysiące osiemset dziewięćdziesiąt dwa złote dziewięćdziesiąt sześć groszy) tytułem nie opłaconej przez oskarżonego J. G. (1) pomocy prawnej udzielonej z urzędu.</p> <p>Na podstawie art. 632 k.p.k. Sąd wobec wniosku obrońcy oskarżonej zasądził od Skarb Państwa na rzecz oskarżonej A. S. kwotę 4536 zł (cztery tysiące pięćset trzydzieści sześć złotych) tytułem zwrotu poniesionych przez nią kosztów procesu.</p> <p>Na podstawie art. 632 k.p.k. koszty postępowania odnośnie oskarżonych A. S. i S. K. (1) ponosi Skarb Państwa .</p> <p>Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonego J. G. (1) w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych biorąc pod uwagę jego dochody.</p>	
8. 1Podpis		